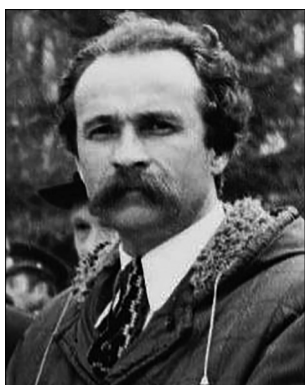

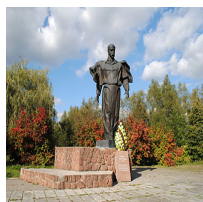
І. М. Дуда

Невеселий Микола Васильович

НЕВЕСЕЛИЙ Микола Васильович (01. 01. 1946, с. Гладкове Білокуракин., нині Сватів. р-ну Луган. обл. – 06. 06. 2006, Тернопіль, похов. у с. Підгородне Терноп. р-ну Терноп. обл.) – скульптор. Чоловік Тетяни, батько Тараса Невеселих. Закін. Луган. художнє училище (1966; викл. І. Зайцева), Інститут живопису, скульптури та архітектури в Ленінграді (нині С.-Петербургу, 1976; викл. М. Керзін, І. Крестовський). Відтоді – у Тернополі, де до 1990-х рр. працював у худож.-вироб. майстернях Худож. фонду України. Учасник міських, всеукр. худож. виставок від 1976. Основні галузі – станк. і монум. пластика в реаліст. манері. Використовував гіпс, граніт, бронзу, мідь.

Фотоілюстрації

Основні твори

станк. портрети – «Мислитель» (1970-і рр.), «Партизанка» (1984); монумент воїнам-односельцям (1977–89, смт Велика Березовиця Терноп. р-ну, арх. Я. Іванкевич); пам'ятники – Т. Шевченку (1982, Тернопіль; 1992, смт Велика Березовиця; 1993, м. Почаїв Терноп. обл.), погруддя – М. Пігорева (1984), Я. Стецька (1998; обидва – Тернопіль), Т. Шевченка (1979; 1990,

с. Куряни Бережан., нині Терноп. р-ну; 1995, смт Великі Бірки Терноп. р-ну); 9 портретів-горельєфів для Галереї державотворців (1997, м. Монастирська Терноп. обл.).

Рекомендована література

1. Дуда І. Микола Невеселий // Тернопіль. 1994. № 2–3.

Бібліографічний опис:

Невеселий Микола Васильович / І. М. Дуда // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2021. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-72714>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).